

พลสรุปการสัมมนา

เชิงปฏิบัติการการจัดทำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ
การให้วัคซีนใน สุนัขและแมว

พลสรุปการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

การจัดทำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ
ให้วัคซีนใน สุนัขและแมว

วันอาทิตย์ที่ 24 กรกฎาคม 2559

เวลา 08.30-16.45 น.

ห้อง Sapphire 106 อาคารอิมแพ็ค ฟอรั่ม
ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค ฟอรั่ม

วัคซีน สำหรับสุนัข

ลำดับ	วัคซีน	วัคซีนหลัก	วัคซีนทางเลือก	ข้อเสนอแนะ
1	พิษสุนัขบ้า (Rabies)	✓		
2	พาร์โวไวรัส-2 (Canine Parvovirus -2: CPV-2)	✓		แนะนำให้ใช้วัคซีนนี้เชื่อเป็น
3	ไวรัสไข้หัดสุนัข (Canine Distemper Virus: CDV)	✓		
4	อะดีโนไวรัส-2 (Canine Adenovirus-2: CAV-2)	✓		
5	Leptospira Interrogans		✓	
6	Bordetella bronchiseptica		✓	
7	พาราอินฟลูเอนซ่าไวรัส (Parainfluenza: CPiV)		✓	
8	โคโรนาไวรัสสุนัข (Canine Coronavirus: CCV)			- ขึ้นกับดุลยพินิจของสัตวแพทย์เนื่องจากยังขาดข้อมูลทางวิทยาศาสตร์เรื่องประสิทธิภาพของวัคซีน - อาการของโรคไม่รุนแรง หากไม่ได้รับการติดต่อเชื้อมากับโรคทำให้โอกาสพบจากเชื้อพาร์โวไวรัส
9	ไวรัสไข้หวัดใหญ่สุนัข (Canine Influenza virus: CIV)			- ในประเทศไทยยังไม่มีรายงานการก่อโรคของเชื้อสายพันธุ์เดียวกับเชื้อที่ใช้ทำวัคซีนในปัจจุบัน

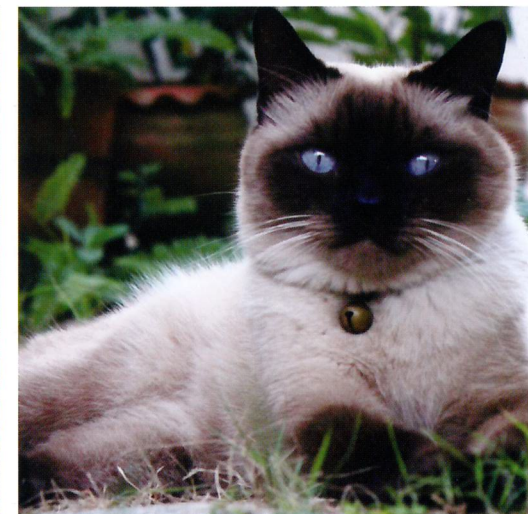
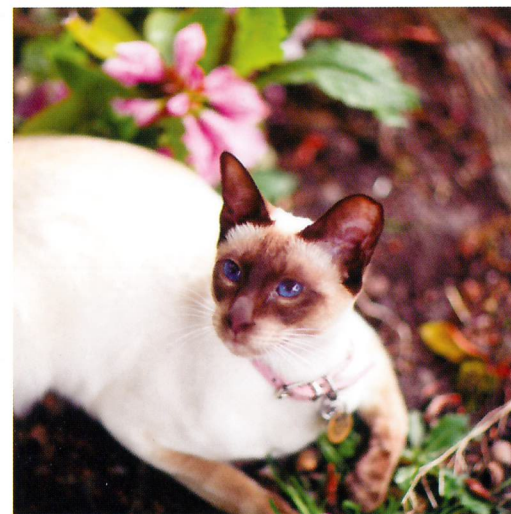

วัคซีน	การให้วัคซีนครั้งแรก ในลูกสุนัข (อายุ < 4 เดือน)	การให้วัคซีนครั้งแรกใน สุนัขโตเต็มวัย	การกระตุ้นวัคซีนซ้ำ	ข้อเสนอบน:
พิษสุนัขบ้า (Rabies; เชื้อตาย แบบฉีด)	ให้ 1 ครั้งเมื่อ อายุ 12 สัปดาห์ กรณีลูกสุนัขได้รับ วัคซีนก่อน 12 สัปดาห์ ควรทำการกระตุ้นวัคซีนซ้ำ เมื่ออายุ 12 สัปดาห์ ในบริเวณที่มีความเสี่ยง สูงควรให้ครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 2-4 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นซ้ำเมื่ออายุ 6 เดือนหรืออายุ 1 ปี และ กระตุ้นซ้ำทุกปี	- วัคซีนหลัก
พาร์โวไวรัส-2 (CPV-2; เชื้อเป็น แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกที่อายุ 8 สัปดาห์ จากนั้นให้ซ้ำ ทุก 2-4 สัปดาห์ จนอายุครบ 16 สัปดาห์ ในบริเวณที่มีความ เสี่ยงสูงและไม่มีภูมิคุ้มกัน ถ่ายถอดจากแม่อาจให้ ครั้งแรกที่อายุ 6 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้งห่างกัน 2-4 สัปดาห์ ตามคำแนะนำของบริษัท ผู้ผลิต แต่การให้วัคซีน เชื้อเป็น หรือรีคอม บิเนนต์ไวรัสให้สุนัข เพียงครั้งเดียว ก็สามารถให้ภูมิคุ้มกันได้ เพียงพอ	กระตุ้นซ้ำเมื่ออายุ 6 เดือน หรืออายุ 1 ปี และกระตุ้นซ้ำทุกปี	- วัคซีนหลัก - ในประเทศไทยยังขาดการศึกษา ในเรื่องระยะเวลาที่ให้มีภูมิคุ้มกัน ของวัคซีนและสัดส่วนของ ประชากรสัตว์ที่มีภูมิคุ้มกันโรค หลังจากได้รับวัคซีน - ไม่แนะนำให้ใช้วัคซีนเชื้อตาย พาร์โวไวรัส-2 - ไม่แนะนำให้ใช้วัคซีนอะดีโนไวรัส -1 (CAV-1) เชื้อเป็น และเชื้อตาย แบบฉีด ควรเลือกใช้วัคซีน เชื้อเป็น CAV-2 แทน
ไข้หัดสุนัข (CDV; เชื้อเป็น แบบฉีด)				
รีคอมบิเนนต์ไวรัสไข้หัด สุนัข (rCDV; แบบฉีด)				
อะดีโนไวรัสในสุนัข (CAV-2; เชื้อเป็น แบบฉีด)				
Leptospira interrogans (ประกอบด้วยซีโรกรุ๊ป canicola และ icterohaemorrhagiae เชื้อตาย แบบฉีด) (ในสหรัฐอเมริกาและบาง ประเทศ มีซีโรกรุ๊ป grippotyphosa และ pomona ในยุโรปมีซีโรกรุ๊ป grippotyphosa และ australis)	ให้ครั้งแรกที่อายุไม่ต่ำ กว่า 8 สัปดาห์ ให้ ครั้งที่ 2 ห่างจาก ครั้งแรก 2-4 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้งห่างกัน 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นปีละครั้ง	- วัคซีนทางเลือก - ชนิดของเชื้อในวัคซีนอาจไม่ ครอบคลุมกับเชื้อที่ระบาดใน ประเทศไทย - วัคซีนชนิดนี้พัฒนามาจาก ซีโรกรุ๊ปที่ก่อโรคซึ่งพบในพื้นที่ ที่แตกต่างกัน โดยในซีโรกรุ๊ป อาจประกอบด้วยหลายซีโรวาร์ ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่บ่อยครั้ง ระหว่างคำว่า "ซีโรกรุ๊ป" และ "ซีโรวาร์" วัคซีนชนิดนี้ควรใช้ใน สุนัขที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงและเป็นที่ ทราบกันว่าวัคซีนชนิดนี้อาจให้ ระดับภูมิคุ้มกันที่ไม่สูงหรืออาจ จะไม่สามารถกระตุ้นภูมิคุ้มกันที่มี ระยะยาวนานได้ ดังนั้นหาก จำเป็นต้องให้ควรมีการกระตุ้น ซ้ำทุกปี - ที่ผ่านมามีวัคซีนชนิดนี้มีการ รายงานทำให้ผลต่ออาการที่ไม่ พึงประสงค์ของการแพ้วัคซีน โดยเฉพาะในสุนัขพันธุ์เล็ก ซึ่งมี หลักฐานสนับสนุนค่อนข้างน้อย ในปัจจุบัน และได้มีรายงานฉบับ หนึ่งซึ่งเสนอว่าไม่พบความเสี่ยง ที่รุนแรงจากการใช้วัคซีนนี้ โดยได้ ผ่านการพิจารณาจาก European Consensus Statement on Leptospirosis

Bordetella bronchiseptica (แบคทีเรียไม่ก่อโรค ชนิดเชื้อเป็น แบบหยอดจมูก)	ให้ 1 ครั้ง ตั้งแต่ อายุ 3 สัปดาห์	ให้เพียง 1 ครั้ง	ปีละ 1 ครั้ง หรือบ่อยกว่านั้น ในสัตว์ที่มีความเสี่ยงสูง มีหลักฐานว่าการให้ปีละ ครั้งไม่เพียงพอ	- วัคซีนทางเลือก - ผลิตภัณฑ์วัคซีนมีทั้งแบบ เดี่ยวหรือรวมอยู่กับวัคซีน หรือรวมอยู่กับวัคซีน CPV CAV-2 ในสุนัขที่ได้รับวัคซีน อาจพบอาการไอ จาม มี ไข้ชั่วคราว (3-10 วัน) วัคซีน แบบหยอด จมูกหรือแบบกิน นำมาฉีด เพราะอาจนำมาซึ่ง ไม่พึงประสงค์อย่างรุนแรง ถึงขั้นเสียชีวิตได้
B. bronchiseptica + CPiV (MLV) แบบหยอดจมูก				
B. bronchiseptica + CPiV (MLV) + CAV-2 (MLV) แบบหยอดจมูก				
B. bronchiseptica (แบคทีเรียไม่ก่อโรค ชนิดเชื้อเป็น แบบกิน)	ตามคำแนะนำของบริษัท ผู้ผลิต ให้เริ่มใช้เมื่ออายุ 8 สัปดาห์			
B. bronchiseptica (เชื้อตาย แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกเมื่ออายุ 6-8 สัปดาห์ และครั้งที่ 2 เมื่ออายุ 10-12 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้งห่างกัน 2-4 สัปดาห์	ปีละ 1 ครั้ง หรือบ่อยกว่านั้น ในสัตว์ที่มีความเสี่ยงสูง มีหลักฐานว่าการให้ปีละ ครั้งไม่เพียงพอ	- วัคซีนทางเลือก - แนะนำให้ใช้วัคซีนหยอดจมูก แบบกินชนิดเชื้อเป็นมากกว่า แบบฉีด เนื่องจากสามารถ ได้ทั้งภูมิคุ้มกันเฉพาะที่และทั่ว ตัว
B. bronchiseptica (เฉพาะแอนติเจนพัว เซลล์ของเชื้อ แบบฉีด)				
พาราอินฟลูเอนซ่าไวรัส (CPiV; เชื้อเป็น แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกเมื่ออายุ 6-8 สัปดาห์ จากนั้นให้ ซ้ำทุก 2-4 สัปดาห์จนอายุไม่ต่ำกว่า 16 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้งห่างกัน 2-4 สัปดาห์ ตามคำแนะนำของบริษัท ผู้ผลิต แต่การให้วัคซีน เชื้อเป็นหรือรีคอมบิเนนต์ ไวรัสให้สุนัขเพียง ครั้งเดียวก็สามารถให้ ภูมิคุ้มกันได้เพียงพอ	กระตุ้นซ้ำอีกครั้งเมื่อ อายุ 6 เดือน หรือ 1 ปี หลังจากนั้นกระตุ้นทุกปี	- วัคซีนทางเลือก - ควรเลือกใช้วัคซีน CPiV เชื้อ เป็นแบบหยอดจมูกมากกว่าแบบ ฉีดเนื่องจากเชื้ออยู่ที่ระบบ เดินหายใจส่วนต้น
วัคซีนป้องกันโคโรนา ไวรัสในสุนัข (CCV; เชื้อตายและเชื้อเป็น แบบฉีด)				- การใช้วัคซีนขึ้นกับดุลยพินิจ สัตวแพทย์ เนื่องจากยังขาด ทางวิทยาศาสตร์เรื่องประสิทธิ ของวัคซีน - อาการของโรคไม่รุนแรง อาจไม่แสดงอาการหากไม่ได้ ติดเชื้อมาร่วมกับโรคสาหัสอื่นๆ เชื้อพาราอินฟลูเอนซ่า - ในประเทศไทยยังไม่มีรายงาน อุบัติการณ์และจำนวนสัตว์ ยืนยันการติดเชื้อที่ชัดเจน
วัคซีนป้องกันไวรัสไข้หวัด ใหญ่ในสุนัข (CIV; H3N8 เชื้อตาย มีสื่อ แบบฉีด)				- ในประเทศไทยยังไม่มีรายงาน อุบัติการณ์การก่อโรคของ พันธุ์เดียวกับที่ใช้ทำวัคซีนใน - ยังไม่มีผลิตภัณฑ์ในประ

วัคซีน สำหรับแมว

ลำดับ	วัคซีน	วัคซีน หลัก	วัคซีน ทางเลือก	ข้อเสนอแนะ
1	พิษสุนัขบ้า (Rabies)	✓		
2	ไวรัสไข้หวัดแมว (Feline Parvovirus: FPV)	✓		แนะนำให้ใช้วัคซีนนี้เป็น
3	เฮอร์ปีส์ไวรัส-1 (Feline Herpesvirus: FHV-1)	✓		
4	แคลิซิไวรัสแมว (Feline Calicivirus: FCV)	✓		
5	ลิวคีเมียไวรัส (Feline Leukemia virus: FeLV)		✓	
6	ไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในแมว (Feline Immunodeficiency Virus: FIV)		✓	
7	Chlamydia felis		✓	
8	Bordetella bronchiseptica			
9	ช่องท้องอักเสบ (Feline Infectious Peritonitis: FIP)			- ไม่แนะนำ เนื่องจากไม่มีข้อมูลเพียงพอ มีรายงานว่าแมวที่ไม่มีแอนติบอดีต่อเชื้อ โคโรนาไวรัสมาก่อนอาจมีการสร้าง ภูมิคุ้มกันได้บ้างภายหลังได้รับวัคซีน แต่ในความเป็นจริงมีโอกาสน้อยมากที่ จะพบแมวที่มีอายุมากกว่า 4 เดือน ที่ไม่มีแอนติบอดีต่อโคโรนาไวรัส

วัคซีน	การให้วัคซีนครั้งแรก ในลูกแมว (อายุ < 4 เดือน)	การให้วัคซีนครั้งแรกใน แมวโตเต็มวัย	การกระตุ้นวัคซีนซ้ำ	ข้อแนะนำ:
พิษสุนัขบ้า (Rabies: วัคซีนบีเบนท์ คานารีพอกซ์ไวรัส เวคเตอร์ ไม่มีเชื้อ แบบฉีด)	ให้ 1 ครั้งเมื่อ อายุ 12 สัปดาห์ กรณีลูกแมวได้รับวัคซีน ก่อน 12 สัปดาห์ ควรกระตุ้นวัคซีนซ้ำเมื่อ อายุ 12 สัปดาห์	ให้ 1 ครั้ง ในบริเวณที่มีความเสี่ยง สูงควรให้ครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นซ้ำทุกปี	- วัคซีนหลัก
พิษสุนัขบ้า (Rabies: เชื้อตาย ชนิด DOI 1 และ 3 ปี มีเชื้อแบบฉีด)	ให้ 1 ครั้งเมื่อ อายุ 12 สัปดาห์ ในบริเวณที่มีความเสี่ยง สูงควรให้ครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 2-4 สัปดาห์	ให้ 1 ครั้ง ในบริเวณที่มีความเสี่ยง สูงควรให้ครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นซ้ำทุกปี	- วัคซีนหลัก
ไวรัสไข้หวัดแมว (FPV; เชื้อเป็นแบบฉีด)	ให้ครั้งแรกที่อายุ 6-8 สัปดาห์ จากนั้นให้ ทุก 2-4 สัปดาห์ จนอายุไม่ต่ำกว่า 16 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 2-4 สัปดาห์ ตามคำแนะนำของบริษัท ผู้ผลิตแต่การให้วัคซีน เชื้อเป็นเพียงครั้งเดียว ก็สามารถให้ภูมิคุ้มโรคที่ เพียงพอ	กระตุ้นซ้ำอีกครั้งเมื่อ อายุ 6 เดือน หรือ 1 ปี หลังจากนั้นกระตุ้นทุกปี	- วัคซีนหลัก - ไม่แนะนำให้ใช้วัคซีนเชื้อเป็น ในแมวตั้งท้อง กรณีที่จำเป็น ต้องให้ ควรใช้วัคซีนเชื้อตาย - ไม่แนะนำให้ใช้วัคซีนเชื้อเป็นใน แมวที่ติดเชื้อ FeLV และ/หรือ FIV
ไวรัสไข้หวัดแมว (FPV; เชื้อเป็น ไม่มีเชื้อ แบบหยอดจมูก)	ให้ครั้งแรกที่อายุ 6-8 สัปดาห์ จากนั้นให้ ทุก 2-4 สัปดาห์ จนอายุไม่ต่ำกว่า 16 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นซ้ำอีกครั้งเมื่อ อายุ 6 เดือน หรือ 1 ปี หลังจากนั้นกระตุ้นทุกปี	- วัคซีนหลัก - วัคซีนเชื้อเป็น FHV-1/FCV มักอยู่รวมกันในลักษณะ bivalent หรือผสมร่วมกับวัคซีนชนิดอื่น (เช่น FPV) ในสัตว์ที่ได้รับวัคซีน แบบหยอดจมูกอาจแสดงอาการ ในระบบทางเดินหายใจเล็กน้อย
เฮอร์ปีส์ไวรัส-1 (FHV-1; เชื้อเป็น ไม่มีเชื้อ แบบฉีดหรือหยอดจมูก)	ให้ครั้งแรกที่อายุ 6-8 สัปดาห์ จากนั้นให้ ทุก 2-4 สัปดาห์ จนอายุไม่ต่ำกว่า 16 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นซ้ำอีกครั้งเมื่อ อายุ 6 เดือน หรือ 1 ปี หลังจากนั้นกระตุ้นทุกปี	- วัคซีนหลัก - วัคซีนเชื้อเป็น FHV-1/FCV มักอยู่รวมกันในลักษณะ bivalent หรือผสมร่วมกับวัคซีนชนิดอื่น ในสัตว์ที่ได้รับวัคซีนแบบหยอด จมูก อาจแสดงอาการ ในระบบทางเดินหายใจเล็กน้อย มีรายงานพบอาการข้ออักเสบ หลังจากได้รับ FCV
แคลิซิไวรัสแมว (FCV; เชื้อเป็น ไม่มีเชื้อ แบบฉีด และหยอดจมูก)	ให้ครั้งแรกที่อายุ 6-8 สัปดาห์ จากนั้นให้ ทุก 2-4 สัปดาห์ จนอายุไม่ต่ำกว่า 16 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นซ้ำอีกครั้งเมื่อ อายุ 6 เดือน หรือ 1 ปี หลังจากนั้นกระตุ้นทุกปี	- วัคซีนหลัก - วัคซีนเชื้อเป็น FHV-1/FCV มักอยู่รวมกันในลักษณะ bivalent หรือผสมร่วมกับวัคซีนชนิดอื่น ในสัตว์ที่ได้รับวัคซีนแบบหยอด จมูก อาจแสดงอาการ ในระบบทางเดินหายใจเล็กน้อย มีรายงานพบอาการข้ออักเสบ หลังจากได้รับ FCV
แคลิซิไวรัสแมว (FCV; เชื้อตาย มีเชื้อ แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกที่อายุ 6-8 สัปดาห์ จากนั้นให้ ทุก 2-4 สัปดาห์ จนอายุไม่ต่ำกว่า 16 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นซ้ำอีกครั้งเมื่อ อายุ 6 เดือน หรือ 1 ปี หลังจากนั้นกระตุ้นทุกปี	- วัคซีนหลัก - วัคซีนเชื้อเป็น FHV-1/FCV มักอยู่รวมกันในลักษณะ bivalent หรือผสมร่วมกับวัคซีนชนิดอื่น ในสัตว์ที่ได้รับวัคซีนแบบหยอด จมูก อาจแสดงอาการ ในระบบทางเดินหายใจเล็กน้อย มีรายงานพบอาการข้ออักเสบ หลังจากได้รับ FCV
ลิวคีเมียไวรัส (FeLV; วัคซีนบีเบนท์ คานารีพอกซ์ไวรัสเวค เตอร์ ไม่มีเชื้อ แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 8 สัปดาห์ และครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 3-4 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 3-4 สัปดาห์	ให้วัคซีนที่ 1 ปี หลังจากโปรแกรมลูก แมวเข้านิสัย หลังจากนั้นให้กระตุ้น ทุกปีขึ้นกับ ความเสี่ยงของสัตว์	- วัคซีนทางเลือก - ควรให้วัคซีนเฉพาะในแมว ที่ให้ผลลบต่อเชื้อลิวคีเมียไวรัส ควรตรวจหาเชื้อ FeLV ก่อนการให้วัคซีนเพื่อหลีกเลี่ยง การได้รับวัคซีนโดยไม่จำเป็น
ลิวคีเมียไวรัส (FeLV; เชื้อตาย มีเชื้อ แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 8 สัปดาห์ และครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 3-4 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 3-4 สัปดาห์	ให้วัคซีนที่ 1 ปี หลังจากโปรแกรมลูก แมวเข้านิสัย หลังจากนั้นให้กระตุ้น ทุกปีขึ้นกับ ความเสี่ยงของสัตว์	- วัคซีนทางเลือก - ควรให้วัคซีนเฉพาะในแมว ที่ให้ผลลบต่อเชื้อลิวคีเมียไวรัส ควรตรวจหาเชื้อ FeLV ก่อนการให้วัคซีนเพื่อหลีกเลี่ยง การได้รับวัคซีนโดยไม่จำเป็น
ลิวคีเมียไวรัส (FeLV; วัคซีนบีเบนท์โปรตีนขับ ยูนิต์ มีเชื้อ แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 8 สัปดาห์ และครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 3-4 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้ง ห่างกัน 3-4 สัปดาห์	ให้วัคซีนที่ 1 ปี หลังจากโปรแกรมลูก แมวเข้านิสัย หลังจากนั้นให้กระตุ้น ทุกปีขึ้นกับ ความเสี่ยงของสัตว์	- วัคซีนทางเลือก - ควรให้วัคซีนเฉพาะในแมว ที่ให้ผลลบต่อเชื้อลิวคีเมียไวรัส ควรตรวจหาเชื้อ FeLV ก่อนการให้วัคซีนเพื่อหลีกเลี่ยง การได้รับวัคซีนโดยไม่จำเป็น

ไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่อง ในแมว (FIV; เชื้อตาย มีเชื้อ แบบฉีด)	ต้องให้ 3 ครั้ง ให้ครั้งแรก ตั้งแต่อายุ 8 สัปดาห์ ครั้งที่ 2 ไป ห่างกัน 2-3 สัปดาห์	ต้องให้ 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 2-3 สัปดาห์	ให้วัคซีนที่ 1 ปี หลังจากโปรแกรม ลูกแมวเข้านิสัย หลังจากนั้นให้กระตุ้น ทุกปี ขึ้นกับความเสี่ยง ของสัตว์	- วัคซีนทางเลือก - ควรเลือกใช้ชุดตรวจสอบ ที่ตรวจหาแอนติบอดีที่เกิดจาก วัคซีนและแอนติบอดีที่สร้าง จากการติดเชื้อได้ เนื่องจากมี ชุดตรวจสอบบางชนิดไม่สามารถ แยกแอนติบอดีที่เกิดจากวัคซีน ออกจากการติดเชื้อได้ - มีการนำวิธีตรวจวินิจฉัยการ ติดเชื้อโดยวิธีทางอ้อมด้วยวิธี Polymerase Chain Reaction (PCR) มาใช้มากขึ้น และเป็น คำแนะนำจาก The WSAVA Vaccination Guidelines Group (VGG)
Chlamydia felis (เชื้อเป็น ไม่ก่อโรค ไม่มีเชื้อ แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกเมื่ออายุ 8 สัปดาห์ และให้ครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 2-4 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้งห่างกัน 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นทุกปีในแมวที่เสี่ยง ต่อการติดเชื้อ	- วัคซีนทางเลือก - ใช้ในแมวที่เสี่ยงรวมกันหลาย ตัวในสภาพแวดล้อมที่มีการ ยืนยันว่าเชื้อนี้เป็นสาเหตุของ อาการทางคลินิกมีรายงานว่า วัคซีนอาจทำให้เกิดการติดเชื้อ แบบแสดงอาการได้ถ้าวัคซีนเข้าตา โดยบังเอิญ
C. felis (เชื้อตาย มีเชื้อ แบบฉีด)	ให้ครั้งแรกเมื่ออายุ 8 สัปดาห์ และให้ครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 2-4 สัปดาห์	ให้ 2 ครั้งห่างกัน 2-4 สัปดาห์	กระตุ้นทุกปีในแมวที่เสี่ยง ต่อการติดเชื้อ	- วัคซีนทางเลือก - การใช้วัคซีนจะพิจารณาจาก แมวที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เช่นแมวที่อยู่รวมกันเป็น จำนวนมาก
Bordetella bronchiseptica (เชื้อเป็น ไม่ก่อโรค ไม่มีเชื้อแบบ หยอดจมูก)	หยอดจมูก 1 ครั้ง ได้ตั้งแต่อายุ 4 สัปดาห์	หยอดจมูก 1 ครั้ง	กระตุ้นทุกปีในแมวที่เสี่ยง ต่อการติดเชื้อ	- วัคซีนทางเลือก - การใช้วัคซีนจะพิจารณาจาก แมวที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เช่นแมวที่อยู่รวมกันเป็น จำนวนมาก
บ่งก่ออากเสบ (FIP; เชื้อเป็น ไม่มีเชื้อ แบบหยอดจมูก)				- ไม่แนะนำ เนื่องจาก ข้อมูล ไม่เพียงพอ มีรายงานว่าแมวที่ ไม่มีแอนติบอดีต่อเชื้อโคโรนาไวรัส มาก่อนอาจมีการสร้างภูมิคุ้มโรค ได้บ้างภายหลังได้รับวัคซีน แต่ในความเป็นจริงมีโอกาสน้อย มากที่จะพบแมวที่มีอายุมากกว่า 4 เดือนที่ไม่มีแอนติบอดี ต่อโคโรนาไวรัส

ข้อเสนอแนะจากวิทยากรกระบวนการ

ควรมีการให้คำนิยามที่ชัดเจนเกี่ยวกับความหมายของวัคซีนหลักและวัคซีนทางเลือก เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันของผู้ใช้ ในแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้วัคซีนในสุนัขและแมว ของสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย

คำจำกัดความ

1. วัคซีนหลัก (core vaccine) หมายถึง วัคซีนที่ป้องกันโรคร้ายแรงและพบได้บ่อย เพื่อป้องกันโรคติดต่อเรื้อรังเรงที่มีผลกระทบมากกว่าโลกาภิวัตน์ ประกอบด้วยวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (rabies) เชื้อไวรัสไข้หวัดสุนัข (canine distemper virus; CDV) เชื้อไวรัสโรสลิในสุนัข (canine adenovirus; CAV) เชื้อไวรัสพาร์โวไวรัส (canine parvovirus-2; CPV-2) วัคซีนเหล่านี้พบได้ทั่วโลก วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (rabies) เชื้อไวรัสไข้หวัดแมว (feline Parvovirus; Feline Calicivirus; FCV) เชื้อไวรัสโรสลิแมว (Feline Herpesvirus; FHV-1) และเชื้อไวรัสโรสลิแมว (Feline Calicivirus; FCV)

2. วัคซีนทางเลือก (non-core vaccine) หมายถึง วัคซีนที่พิจารณาให้สัตว์ตามความเสี่ยงต่อการสัมผัสโรค โดยขึ้นอยู่กับพื้นที่เสี่ยงสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตของสัตว์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เข้าร่วมประชุม

1. **ผู้เข้าร่วมประชุม** สนับสนุนให้ชุมชนและเวทีชุมชน วยักษ์ที่ได้รับวัคซีนหลักตามใบเสร็จ ใบอนุญาต และหลักฐานว่าได้รับการกระตุ้นที่ 12 เดือนแล้วให้วัคซีนหลักที่เป็นวัคซีนเข็มที่สาม 3 ปี และให้ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและโรคอื่นๆ อีกตามใบอนุทิน ซึ่งอาจรวมถึงอาการของโรค (duration of immunity, DOI) จากการได้รับวัคซีน สามารถอยู่ได้นานหลายปี หรือตลอดชีวิตแล้วควรส่งเสริมให้มีการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ ที่ทำ DOI ยาวนานขึ้นเพื่อลดความจำเป็นในการฉีดวัคซีนซ้ำและทำให้การให้บริการมีความปลอดภัยเพิ่มขึ้น ดังนั้นสิ่งที่แพทย์และอาสาต้องสังเกตจำเป็นคือต้องปรับเปลี่ยนความเชื่อและวิธีการ ให้วัคซีนจากที่เคยฉีดกระตุ้นตามใบเป็นการตรวจสุขภาพประจำปี

2. **ผู้เข้าร่วมประชุม** สนับสนุนให้แมวได้เต็มวัยที่ได้รับวัคซีนหลักตามโปรแกรมในช่วงลูกแมวได้รับการกระตุ้นที่ 12 เดือนแล้วให้วัคซีน FPV ที่เป็นวัคซีนเชื้อเป็นทุก 3 ปี และให้วัคซีน FHV-1 และ FCV ทุกปี

3. บทบาทของสัตวแพทย์

- การตรวจสอบภาพประจำปี หรือการตรวจสอบภาพอื่นๆ อาจรวมการตรวจระดับ
ไตต่อร่างกายการกำจัดพิษ เพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพในการกำจัดพิษรวมทั้งการ
ไม่ตอบสนองต่อการให้วัคซีน

- ควรระบุชนิดของวัคซีน ตำแหน่งการฉีด ประวัติการเกิด adverse reaction ต่างๆ ลงใน medical record รวมถึงการสังเกต feline injection site sarcoma (FISS) ในแมว

- ต้องเก็บรักษาวัคซีนอย่างเหมาะสมที่อุณหภูมิ 2-8° C (หากในตู้เย็นทั่วไปควรให้อุณหภูมิอยู่ที่ 4 °C) และหากเป็นวัคซีน freeze-dried ต้องพรมก่อนที่จะทำการฉีด
เท่านั้นห้ามพรมแล้วทิ้งไว้

- ส่งเสริมการป้องกันโรคที่วัคซีนสามารถป้องกันการเกิดโรคได้ เพื่อเพิ่ม herd immunity แก่สัตว์ในพื้นที่ และลดอุบัติการณ์ของโรค

- ควรให้คำแนะนำแก่เจ้าของสัตว์ในเรื่องการเลี้ยงเพื่อลูกสัตว์มีโอกาส สัมผัสเชื้อ บัวยิ่งสุด และให้พิจารณาถึงและสังเกตอาการ adverse reaction จากการทำวัคซีน และแจ้งให้สัตวแพทย์ทราบ

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

- [illegible]

ผู้ไม่เข้าร่วมประชุม

1. สท.สว.น.ดร.สรุภา ภู่อุบลวรรณา ตัดการรัก
2. อ.น.สพ.เบ็ญจ ธารรัตน์ ตัดการรัก
3. อ.สพ.น.ดร.สุภิญญา พลิตกุล ตัดการรัก
4. อ.น.สพ.พิรศกดิ์ จิตต์วิวัฒน์ ตัดการรัก
5. น.สพ.ฐานพงศ์ พิณสวัสดิ์ ตัดการรัก

รายชื่อวิทยากรกระบวนการ

1. พ.ร.ด.ส.พ.น.น. นกนอร์ เอื้ออำนวยสิน เอนดราจารย์ ธีรภัทร พิธีกร
2. พ.ร.ด.ส.พ.น.น. พนิดา เขนกัณฑ์
3. ส.พ.น.น. นริศรัตน์ สังข์ไชย
4. อ.ด.ร.ส.พ.น.น. ศรินทร์ สวรรณกัณฑ์

